

ваніе е смърть; а духовно-то мудруваніе е животъ и миръ. (Рим. 8; 6.) *Духовный плодъ е любовь, радость, миръ, дълготърпѣніе, благость, милосердіе, вѣра, кротость, въздържаніе.* (Гал. 5; 22.) *Съ всякоіж благостынѣж, правдѣж, истинѣж.* (Еф. 5; 9.)

Тія сѣ знакове-тѣ, които ны знаменувать като наслѣдници на небе-то.

Видѣхмы вече че Богъ ны выка въ святость.

Но не трѣбва да мыслимъ че тая святыня, въ коіжто смы выкани, ще стане вещественна само на небе-то. Нравственный образъ не зависи отъ мѣсто-то, въ което ся намирамы. Подобно воля-та Божія е да бѣдемъ святи тука на земѣж-тѣж, колкото и на небе-то. Богъ ны выка да излѣземъ изъ свѣтъ-тѣ, и да ся отдѣлимъ. (2 Кор. 6; 17.) Да бѣдемъ неповинни, и незлобиви, чада Божіи, непорочны посрѣдъ стропотный-тѣ и развращенный-тѣ родъ, и да свѣтнемъ като свѣтила въ свѣтъ-тѣ. (Фил. 2; 15.)

Каквито и да ся надѣемъ да смы на небе-то, трѣбва да начнемъ да смы сега. Намѣренія-та наши, желанія-та ни, дѣла-та ни трѣбва да сѣ сичкы-тѣ съгласны съ оныя на святы-тѣ въ свѣтлинѣж-тѣж. (Кол. 1; 12.) Съ тоя начинъ ще ся явимъ, че смы отъ Божіе-то домочадіе, на което една часть ся намира на небе-то, а друга на земѣж-тѣж, и ще имамы дързновеніе въ день-тѣ на сѣдѣж-тѣж, защото както е той, така смы и ные въ тоя свѣтъ. (1 Иоан. 4; 17.)